

vælge den ganske lille Brøddel af Bestyrelsen — hvor Bestyrelsen tæller 7 Medlemmer, saaledes kun 2. De øvrige Bestemmelser i Flertallets Ændringsforslag til §§ 8—10 indeholde ingen principiel Afvigelse fra Lovforslaget, men kun de Forandringer, som Indførelsen af en særlig Valgret for Bidragyderne gjør nødvendig, samt en fuldstændigere og klarere Formulering af Forslagets Regler om Udtrædelse af Bestyrelsen og Suppleringsvalg.

Endvidere foreslaar det ovennævnte Flertal, at Forslagets § 4 udgaar. Det er fra et større Antal af Flertallets Medlemmer med megen Styrke bleven gjort gjældende, at de i Paragrafen foreslaaede Bestemmelser ere stridende imod det rigtige Princip for fri Fattigunderstøttelse, idet man herved indfører den Regel, at selv den mindste Understøttelse, der gives til en i en anden Kommune Forsørgelsesberettiget, skal erstattes af vedkommende Forsørgelseskommunes Hjælpekasse, hvilket ikke alene vil forarsage en Mængde Mellemregninger, men tillige vil kunne forrykke den Understøttedes borgerlige Retsstilling og gribe ind i hans Erhvervelse af Forsørgelsesret, ikke at tale om de Misbrug, der kan finde Sted, naar Forsørgelseskommunens Hjælpekasse uden nærmere givne Regler skal erstatte Opholds-kommunens Hjælpekasse det Beløb, som dennes Bestyrelse efter et vilkaarligt Skjøn har udgivet. Om nu end ikke alle Flertallets Medlemmer have kunnet tillægge disse Betragtninger lige stor Vægt, har man dog i det Hele anset dem for saa vel begrundede, at man fra alle Sider har kunnet enes om at foreslaa Paragrafen udstemt, og man har fundet sig hyderligere bestyrket heri ved Hensynet til, at Forslaget i dets Helhed formentlig lettere vil kunne gennemføres, naar saadanne Bestemmelser, der gribe stærkt ind i det almindelige Fattigvæsens Organisation, saavidt som muligt holdes ude.

Af de øvrige Ændringsforslag tilsigter det af Flertallet under Nr. 1 stillede at give en bestemtere Betegnelse af Hjælpekassernes For-

maal, medens de af samme Flertal, under Nr. 4 og 10 stillede kun ere af underordnet Betydning og skylde rene Hensigtsmæssighedshensyn deres Tilblivelse.

Et Mindretal (Brockenhuus-Schack) foreslaar, at sidste Punktum i § 8 om Valgret og Valgbarhed for Enter og fuldmyndig ugift Kvinde udgaar.

Et Mindretal (Christianen) føler sig for de i § 3 Punkt 1 omhandlede affældige Gamles Vedkommende ikke beroliget ved den Fordelingsmaade af Hjælpekassens Midler, som Flertallet har foreslaaet, der gaar ud paa, at Hjælpen uddeles aldeles i Flæng uden at der til de i Punkt 1 nævnte Trængende bliver særlig henlagt noget Bestemt. Det Bestemte hvortil hertil sigtes, er Statstilskudet. At Statstilskudet lettest erhverves naar det i Forbindelse med Kommunetilskud anvendes til at støtte værdige affældige Gamle, hvis Arbejdsevne i den Grad er svækket, at de efter at have ført et anstrængende Liv nu staa paa Grændsen til at gaa over paa det offentlige Fattigvæsen, og hvad Frihed og Rettigheder angaar, sættes i Klasse med Samfundets Udstød, kan ikke betvivles, al den Stund Regjeringen selv for flere Aartilaage i Rigsdagen fremsatte Forslag til en Alderdomsforsørgelse, hvis Gjennemførelse vilde have lagt Beslag paa anderledes store Kapitaler af Statskassens Midler, end nærværende Forslag fordrer; men da et saadant almindelig Alderdomsforsørgelsesforslag ikke kan ventes gennemført i den nærmeste Tid og selv om saa var, at det kunde lykkes i en nær Fremtid, vil der dog hengaa en længere Aarrække inden den vil komme til at virke, og Slægter gaa bort uden at have opnaaet nogen Aerkjendelse eller Støtte, fordi de i Samfundets Interesse have ført et agtbærdigt, stræbsomt og nøjsomt Liv og været tyngede af Samfundets Arav og Byrder uden i Forhold dertil, i Forhold til andre Samfundsklasser, at have haft Veilighed til at kunne benytte og drage Gavn af Sam-